

Scénář

Marie Biberlová se narodila 15. srpna 1939 v Kamenci u Poličky. Žila se svými rodiči a staršími sourozenci Alenou a Josefem. Na svět přišla těsně před začátkem druhé světové války do chudé doby. Jídlo bylo tehdy přidělováno na potravinové lístky, ale na živobytí jim to často nestačilo, a tak rodina Fetlových musela hledat jiné možnosti, jak si je zajistit.

1,54 „*Měli jsme krávy mohli jsme si udělat máslo, to jsme museli všechny okna zadělat tak, aby to nebylo slyšet*“ -2,01

V květnu 1945 jí bylo 6 let a její vzpomínky na tu dobu nebyly vždy veselé. Jedna z událostí, kterou si Marie uchovala v paměti začala v kamenecké tírně lnu kde se scházela místní mládež, jednou se ale něco zvtlo.

3,23 „*Najednou tam přišel německej kluk a ten jeden z těch co se bavili ty dětska, tak mu dal přes hubu*“ -3,38

Nikdo ale nebyl připraven na to co bude následovat. Během chvíle to německý kluk nahlásil na gestapo a následně byl Kamenec obsazen německým vojskem.

Audio střely

Malá Marie se s maminkou schovaly k sousedovi do sklepa. Její sestra s kamarádkou se ukryly do blízkého krytu u jednoho z domů, ale Němci je i přesto našli.

5,47 „*Zařvali na ně, musely vyjít, ony se plazily, protože věděli, že je konec, že je zastřelej- že jo, tak se plazily po kolenou a on se jich ptal ...*“ -6,24

Vojákům se nakonec zželelo mladých dívek, a pustili je.

Vyhrocená situace tím však neskončila. Němečtí vojáci shromáždili všechny muže z Kamence. Německý kluk chodil s vojákem, který dal každému samopal na hruď a ptal se chlapce, jestli mezi nimi není pachatel rvačky. Viníka nenašli. Odvedli však starostu, kterému hrozilo, že bude zatřelen. K tomu naštěstí nedošlo. Po těchto událostech se pak věci v Kamenci ustálily až do konce války.

Když poté začalo osvobozování Československa tak u nich doma bydleli tři Sovětské důstojníci. Marie si odnesla zajímavě vzpomínky, které byly někdy i úsměvné. Třeba při vstávání se člověk rozhodně probral.

14,14 „*Tatinek ráno vstával na 4 hodinu do práce, zazvonil budík, ten důstojník vyletěl a popadl samopal a už by bejval střílel*“ -14,26

V Sovětském svazu budík totiž v té době ještě neznali, a tak je překvapil.

Marie si toho zažila opravdu hodně, zvláště v dětství poznamenaném válkou.

38,57 „*To je život, to je život a to se nedá nic dělat, tak musí to člověk brat*“ -39,01